

Álomjárvány

KALANDMODUL

M.A.G.U.S. kaland / 6-10 szintű csapatnak.

A Gályák-tengerének partvidéke: Napsütés, fövenyt nyaldosó tajték, sós halszag a levegőben. A habokat szelő hasas kereskedőhajókat a kidobott ételmaradékért követő hófehér albatroszok. Hús szellő korbácsolta tarajos hullámok, kietlen partok, gyorsan gazdagodó kereskedővárosok. Gijerna kereskedőhercegség a szegfűbors, a szerecsendió, s az ámbra gyakorlatilag versenytárs nélküli szállítója egész Yneven. Sen-Gijerna város, a hercegség székesfővárosa, Albert herceg örökös birtoka, akinek palotájának ormán minden reggel díszőrség vonja fel a hercegi család zászlaját, melynek rajza kék háttéren vörös sziklazátonyon ülő, aranyháját fésülgető sellőt ábrázol. Csillogó paloták, végeleáthatatlan árbocerdők a kikötőkben, boldog pásztorok a domboldalakban, elégedett földművesek, akik hihetetlen terméseket takarítanak be évről évre, az alig évtizede elkészült, termőfölddel töltött sziklateraszokon. Elégedett polgárok, jóltáplált gyerekek, boldog öregek... és a Járvány.

Új betegség tizedeli a szegénynegyedek (Bár itt a szegények nem is annyira nyomorultak, mint Ynev más városaiban.) lakosait. Még soha senki sem találkozott ilyesmivel, a papok értetlenül állnak előtte, a betegség gyógyítására elmondott

varázslatok eddig nem működtek (Bár nem törték magukat annyira a kór felderítésére, ugyanis eddig kizárólag szegényebbek betegedtek meg, így fizetőképes kereslet sem mutatkozott még a gyógyírra.) Különböző kuruzslók válogatott főzetekkel itatják a szerencsétlen betegeket, de eddig még egyik sem használt, annál többet ártott viszont egy-egy különlegesebb keverék. Albert herceg megbízta a helyi Dreina szentély papjait, hogy mindenképpen találjanak valami megoldást a kérdésre, de eddig nem jártak sok sikerrel. A betegeket, és egész családjukat kitelepítik a városfalakon kívülre, a Békevölgynek nevezett temető völgybe, ahol a kietlen sziklafalakba vágott sírok között hevenyészett sátrakban laknak. A Békevölgyet a városi katonaság vigyázza, nehogy megszökjenek az ide utaltak, ám ez a jelek szerint egyáltalán nem állította meg a járvány terjedését. Különös járvány ez: Nincsenek gócpontjai, nem követhető a fertőzés, egyáltalán, semmilyen ismert mintát nem követ. Például a kitelepítettek között eddig még egyetlen új megbetegedés sem fordult elő, pedig az egészségesek éjjel-nappal a betegekkel összearátnak élnek.

Még a kór tünetei is teljesen egyediek: Aki elkapja, az gyakorlatilag minden előjel nélkül kómába esik, egyszerűen nem ébred fel egy reggel álmából.

Az áldozatok közül még egyetlen egy sem ébredt föl, teljesen öntudatlanok, magatehetetlenek. Magukra hagyatva hetek alatt meghalának, ám érdekes módon a legtöbbjük családos ember, rokonai etetik-itatják, pelenkázzák az alélt áldozatot, egyszóval gondoskodnak róluk. Mondjuk kitelepítve, a város kegyelemkenyerén tengődve nincs is nagyon más dolguk egész nap. Soha senki sem látott még ilyen járványt, mivel általában családonként csak egy embert fertőz meg, és nem csak embereket: Elfek, törpök, és orkok is épp úgy fertőződnek, bár kétségtelen, hogy az orkok hamarabb meghalnak, mint más fajú betegársaik.

Ezen az égővön a fertőző betegségek fokozott veszélyt jelentenek minden egyes emberi közösségre, így a járványellenes intézkedéseket tényleg komolyan veszik, és vaskézzel betartatják: A herceg vesztegzárat vonatott a város köré, ami elképzelhető, hogy mit jelent: Mivel egyetlen induló hajó sem futhat ki, az áru a kikötő raktáraiban, vagy a veszteglő hajók gyomrában rohad, a hajókon, és a kikötőkben dologtalan matrózok lebzselnek, a kereskedőházak bevételei máris apadni kezdtek, és ha ez így megy tovább, az éves szerződések betartása is veszélybe kerülhet. A városban mindenki kétségbeesetten keresi a járvány forrását, valamilyen gócpontot, vagy egy Tífusz Maryt, aki a tisztos polgárok megbetegedése miatt felelős. Felforgatják a gyanúsabb, elhagyott házakat, bejárják a csatornarendszert, agyonverik a kóbor kutyákat-macskákat. Sőt, egy elmélet szerint a betegséget tulajdonképpen a verebek terjesztik, így a városi gyerekek már jó egy hete parittyával és kövekkel vadásznak a városi verebekre, amelyek

nem igazán tudják mire vélni ezt a hirtelen támadt érdeklődést.

Azonban a lakosok egyelőre fegyelmezettek, a betegség nem öltött járványos méreteket, a rettegés még nem vette be magát a lakosok csontjaiba, így viszonylagos nyugalomban telnek a napok a vesztegzáron belül. A benn rekedtek szinte élvezik a hirtelen jött nyugalmat, amit az Albert herceg által felajánlott élelmiszersegély tesz egész kellemessé. A herceg nyugodt szívvel adakozhat, az utóbbi pár évben igen előnyös adóbevételek nyomán a kincstár csurig telt, és a hercegség Sen-Gijernán kívül lakó parasztjai könnyedén ellátják a város népét gabonával és zöldségekkel. A herceg öt arany jutalmat ajánlott fel annak, aki képes gyógyítani a járványt, de eddig még senki sem jelentkezett a pénzért. Ebbe a kissé zilált városba csöppennek a csapat tagjai, ahonnan is a vesztegzár feloldásáig nem is juthatnak ki.

Lektorálta: Németh Erika

2008.07.01.

Szerző: Aserminio de Mueria

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely